

עזרא

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

בשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמה² כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה³ מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם⁴ וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם⁵ ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם⁶ וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובמגדנות לבד על כל התנדב⁷ והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו⁸ ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה⁹ ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים¹⁰ כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף¹¹ כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם

הפרק 2

אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצור מלך בבל לביבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו² אשר באו עם זרובבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל³ בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים⁴ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים⁵ בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים⁶ בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר⁷ בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה⁸ בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה⁹ בני זכי שבע מאות וששים¹⁰ בני בני שש מאות ארבעים ושנים

¹¹בני בבי שש מאות עשרים ושלשה
¹²בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים
¹³בני אדניקם שש מאות ששים וששה
¹⁴בני בגוי אלפים חמשים וששה
¹⁵בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה
¹⁶בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה
¹⁷בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה
¹⁸בני יורה מאה ושנים עשר
¹⁹בני חשם מאתים עשרים ושלשה
²⁰בני גבר תשעים וחמשה
²¹בני בית לחם מאה עשרים ושלשה
²²אנשי נטפה חמשים וששה
²³אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה
²⁴בני עזמות ארבעים ושנים
²⁵בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה
²⁶בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד
²⁷אנשי מכמס מאה עשרים ושנים
²⁸אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה
²⁹בני נבו חמשים ושנים
³⁰בני מגביש מאה חמשים וששה
³¹בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה
³²בני חרם שלש מאות ועשרים
³³בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה
³⁴בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה
³⁵בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים
³⁶הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה
³⁷בני אמר אלף חמשים ושנים
³⁸בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה
³⁹בני חרם אלף ושבעה עשר
⁴⁰הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה
⁴¹המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה
⁴²בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה
⁴³הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות
⁴⁴בני קרס בני סיעהא בני פדון
⁴⁵בני לבנה בני חגבה בני עקוב
⁴⁶בני חגב בני שמלי בני חנן
⁴⁷בני גדל בני גחר בני ראיח
⁴⁸בני רצין בני נקודא בני גזם
⁴⁹בני עזא בני פסח בני בס
⁵⁰בני אסנה בני מעונים בני נפיסים
⁵¹בני בקבוק בני חקופא בני חרחור
⁵²בני בצלות בני מחידא בני חרשא

⁵³בני ברקוס בני סיסרא בני תמח
⁵⁴בני נציח בני חטיפא
⁵⁵בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא
⁵⁶בני יעלה בני דרקון בני גדל
⁵⁷בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי
⁵⁸כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים
⁵⁹ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל
הם
⁶⁰בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים
⁶¹ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם
⁶²אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה
⁶³ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים
⁶⁴כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים
⁶⁵מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתיים
⁶⁶סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתיים ארבעים וחמשה
⁶⁷גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים
⁶⁸ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו
⁶⁹ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת
כהנים מאה
⁷⁰וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם

הפרק 3

יגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם
²ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים
³ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר
ולערב
⁴ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו
⁵ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה
⁶מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד
⁷ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל
ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם
⁸ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבל בן שאלתיאל וישוע בן
יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה
ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה
⁹ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני
חננד בניהם ואחיהם הלויים
¹⁰ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלויים בני אסף במצלתיים להלל
את יהוה על ידי דויד מלך ישראל
¹¹ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל
ליהוה על הוסד בית יהוה
¹²ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית

בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול

¹³ ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

הפרק 4

ישמעו צרי יהודה ובנימין כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל

² ויגשו אל זרבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה

³ ויאמר להם זרבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס

⁴ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות

⁵ וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס

⁶ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם

⁷ ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית

⁸ רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא

⁹ אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא

¹⁰ ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת

¹¹ דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת

¹² ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו

¹³ כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק

¹⁴ כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא

¹⁵ די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת

¹⁶ מהודעין אנחנא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך

¹⁷ פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת

¹⁸ נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי

¹⁹ ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה

²⁰ ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיבה להון

²¹ כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם

²² וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין

²³ אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל

²⁴ באדין בטלת עבדת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס

הפרק 5

התנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון¹

באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון²

נביאיא די אלהא מסעדין להון

בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם³

ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללח

אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין⁴

ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה⁵

פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על⁶

דריוש מלכא

פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא⁷

ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם⁸

בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם

אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה⁹

לשכללח

ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם¹⁰

וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה¹¹

מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללח

להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה¹²

ועמה הגלי לבבל

ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא¹³

ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו¹⁴

להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה

ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה¹⁵

אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם¹⁶

וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גניזא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים¹⁷

טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא

הפרק 6

אדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גניזא מהחתין תמה בבבל¹

והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה²

בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין³

דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין

נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתיהב⁴

ואף מאני די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל⁵

יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא

כען תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה⁶

שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה⁷

ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת⁸

עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיבא לגבריא אלך די לא לבטלא

ומה חשחן ובני תורין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די⁹

בירושלם להוא מתיבא להם יום ביום די לא שלו

די להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלחין לחיי מלכא ובנוהי¹⁰

ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה¹¹

נולו יתעבד על דנה

¹²ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד:

¹³אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בזוני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו

¹⁴ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס

¹⁵ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא

¹⁶ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה

¹⁷והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל

¹⁸והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה

¹⁹ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון

²⁰כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם

²¹ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל

²²ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל

הפרק 7

אחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה

²בן שלום בן צדוק בן אחיטוב

³בן אמריה בן עזריה בן מריות

⁴בן זרחיה בן עזי בן בקי

⁵בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש

⁶הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו

⁷ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך

⁸ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך

⁹כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו

¹⁰כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט

¹¹וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל

¹²ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת

¹³מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך

¹⁴כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך

¹⁵ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנח

¹⁶וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם

¹⁷כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם

¹⁸ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון

¹⁹ומאניא די מתיבהין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם

²⁰ ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא

²¹ ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד:

²² עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב

²³ כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוה!

²⁴ ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם

²⁵ ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון

²⁶ וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין

²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם

²⁸ ועלי הטה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:

הפרק 8

אלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל

² מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש

³ מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים

⁴ מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים

⁵ מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים

⁶ ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים

⁷ ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים

⁸ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים

⁹ מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים

¹⁰ ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים

¹¹ ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים

¹² ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים

¹³ ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים

¹⁴ ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים

¹⁵ ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם

¹⁶ ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאנתן מבינים

¹⁷ ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיה המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו

¹⁸ ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר

¹⁹ ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים

²⁰ ומן הנתונים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות

²¹ ואקרא שם צום על הנהר אחוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו

²²כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו

²³ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו

²⁴ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה

²⁵ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים

²⁶ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר

²⁷וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמדות כזהב

²⁸ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם

²⁹שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה

³⁰וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו

³¹ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך

³²ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה

³³וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלויים

³⁴במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא

³⁵הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה

³⁶ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים

הפרק 9

ככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמרי

²כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה

³וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם

⁴ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב

⁵ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי

⁶ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים

⁷מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה

⁸ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו

⁹כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתינו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם

¹⁰ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך

¹¹אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם

¹²ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם

¹³ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו

ונתתה לנו פליטה כזאת

¹⁴הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה

¹⁵יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת

הפרק 10

כהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה

²ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת

³ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה

⁴קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה

⁵ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו

⁶ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה

⁷ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם

⁸וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה

⁹ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים

¹⁰ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל

¹¹ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות

¹²ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדברך עלינו לעשות

¹³אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה

¹⁴ועמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה

¹⁵אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם

¹⁶ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר

¹⁷ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון

¹⁸וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה

¹⁹ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם

²⁰ומבני אמר חנני וזבדיה

²¹ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה

²²ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה

²³ומן הלויים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר

²⁴ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי

²⁵ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה

²⁶ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה

²⁷ומבני זתוא אליועיני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא

²⁸ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי

²⁹ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות
³⁰ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה
³¹ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון
³²בנימן מלוך שמריה
³³מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמע!
³⁴מבני בני מעדי עמרם ואואל
³⁵בניה בדיה כלוה!
³⁶וניה מרמות אלישיב
³⁷מתניה מתני ויעשו
³⁸ובני ובנוי שמע!
³⁹ושלמיה ונתן ועדיה
⁴⁰מכנדבי ששי שר!
⁴¹עזראל ושלמיהו שמריה
⁴²שלום אמריה יוסף
⁴³מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה
⁴⁴כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים